

Redakce Letňák

Dívat se, poslouchat a malovat

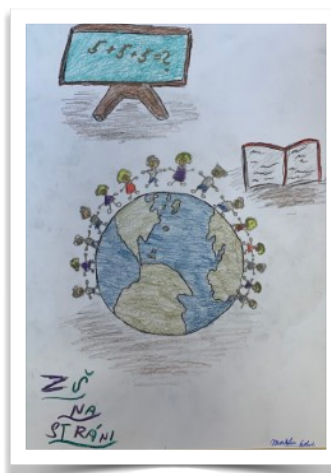

Anča Krejčová

Autor článku

Zápis malých prvňáčků

Jaké to je být předškolákem, který natěšený i nervózní přichází poprvé do školy v doprovodu rodičů, aby cizím paním učitelkám ukazoval, co umí a zvládne?! Po mnoha letech jsem takový pocit mohla zažít i já, když jsem se v pátek zúčastnila zápisu do první třídy na naší škole. Pocity jsem měla zvláštní...Třídy byly nazdobené, pan ředitel i paní zástupkyně v gala a paní učitelky z prvního stupně se stálým úsměvem na tváři... (U nás v osmičce už jim do smíchu tolik není...☺) Hlavní hrdinové – předškoláci – byli nastrojeni a hned mohli zapózovat panu řediteli, aby si domů odnesli fotku na památku.

1

VÍŠ, ŽE

Tradice pomlázek je v českých zemích velmi stará. Zmíněny byly už ve 14. století

2

VÍŠ, ŽE

Slovo pomlázka má původ ve slově pomladit a mělo značit předání mládí

3

VÍŠ, ŽE

V lidovém pojetí se zajíček považuje za symbol zmrtvýchvstání

4

VÍŠ, ŽE

Pro křesťany je tento svátek nejvýznamnější ze všech. Je to veliká -noc.

Během rozhovorů s jednou z maminek, její dcerkou, paní učitelkou a panem ředitelem jsem se ptala na jejich pocity, na záležitosti, které souvisí s přípravou zápisu a přijímáním dětí... Odcházela jsem s pocitem, že všichni ten den sice cítili nervozitu, ale zároveň jim bylo hezky a těší se na nové zážitky a setkání... Já jsem si také mohla oddychnout – moje improvizace v rozhovorech snad nebyla úplně průšvih a můj „zápis“ na střední školu bude až za rok... Tak předškoláci, těšíme se na vás!

Jeden den na moři

Tento příběh se odehrává na začátku letních prázdnin, kdy se jeden mladý kluk jménem Hiro, rozhodne své prázdniny strávit u pláže, která se nacházela nedaleko domova.

Jeho rodina neměla moc peněz, a tak byl, jako vždy, každé léto sám. Jeho rodiče vlastnili malý podnik, který moc nevydělával, ale stačilo to na skromný život. Většinu času trávil sám s hlavou ponořenou v knihách, ale když bylo přívětivé počasí, tak si zabalil knihy a vydal se na pláž, kde byl až do západu slunce. Místo, kde žil, měl rád, ale čekal od života trochu víc a věděl, že v zemi, ve které žije, se uznání nedočká. Děsila ho představa, že zbytek života stráví, jako jeho rodiče.

Jednoho slunného odpoledne se vydal na pláž, kde si rád četl. Pokaždé, když si zde četl, ho fascinovaly představy, jaké by to bylo vyjet na moře, ale vždy se této představy vzdal, protože sám věděl, že moře je nebezpečné místo, kde člověk nemá moc. Přesto cítil, že touha se ho zmocňuje a on se už nedokáže držet zpátky. Rozhodl se tedy, že pojede jen kousek od břehu. Půjčil si loď a když se chystal vyjet, zarazil ho jeho kamarád. „Co děláš?“ zeptal se. „Vždyť víš, že na moře nesmíš.“

Hiro se otočil a rychle se vydal směrem na otevřené moře.

„Stůj!“ zakřičel na Hira, ale bylo už pozdě.

Hiro už plul po vodě. Cítil se volně, najednou neměl žádné zábrany, ale brzy ho moře vyvedlo z omylu. Hiro najednou znejistil a zachvátila ho panika.

„Nikdy jsem neplul sám po moři, co teď?“ zeptal se sám sebe, bohužel odpověď neznal.

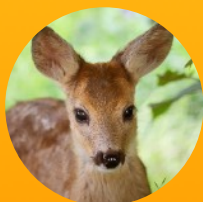
Odpověď musel rychle vymyslet, protože se blížila velká vlna, která by ho jistě spláchla a ponořila na mořské dno. Hiro se snažil nad vlnou zvítězit, ale marně, vlna ho celého zavalila a stáhla. Hiro lapal po dechu, ale marně. Zanedlouho voda utichla, Hiro klesal na mořské dno, a přestože stále trochu vnímal, sám si už pomoci nemohl. Pomalu zavíral oči, když uviděl, jak k němu někdo plave. Zanedlouho byl už na břehu a lidé se mu snažili pomoci. Po několika dlouhých minutách se Hiro začínal probírat.

„Jsi v pořádku?“ zeptal se ho kamarád. „Měl jsem o tebe velký strach.“ podotkl a hned na to Hira objal.

Přestože to byl tragický zážitek, Hiro se stále vracel na toto místo. Každý večer, se vyplížil z domova, aby mohl zavítat na pláž. Přestože měl traumatický zážitek, vydával se na moře znovu a znovu. Plout po moři se stalo jeho vášní.

Jeden krásný večer se opět rozhodl, vyplout na moře. Bohužel ho potkala bouře a Hiro neměl dostatek sil, aby přeplaval moře. Voda ho spláchla a Hiro cítil stejný pocit jako tehdy, když si myslel, že se utopí. Po pár minutách už ležel na mořském dně a najednou viděl, jak k němu plave jeho kamarád, který ho zachránil. Vše, co viděl, byly jen vidiny a Hiro už se z mořského dna nikdy nezvedl. Před svou smrtí mnohokrát mluvil o moři, jako o místě, kde se cítí nejlépe. Při umírání necítil žádnou bolest, jen klid a mír v jeho duši.

Autor článku

Viki Kolouchová

Velikonoční jarmark – halóóó, jaro!

V pátek 8. 4. se konal další projektový den, během kterého žáci vyráběli dekorace a výrobky na Velikonoční jarmark. Mohli jsme si vybrat z několika dílniček a museli se na ně zapsat, takže jsme se o některé dílny málem poprali.:-) Pletli jsme pomlázky, zdobili perníky, tvořili velikonoční věnce nebo mýdla. Největší statečnost prokázal pan učitel Pícha, který sám vytvořil celé stádo sádrových oveček. ☺ Na jarmarku se nakonec vše prodalo. Good job a teď už pojď, jaro!

Káťa Kučerová

Autor článku

Bára Šťastná

Autor článku

Řekni mi, co čteš...

Myšlenky?...a nebo knihu?

25.4. proběhl další projektový den. Tentokrát byly tématem knihy a čtení. I když jsme se na začátku moc netvářili – přece knížky!:-), program a aktivity ve třídách byly pestré. Některé třídy navštívily knihovnu, prezentovali jsme své oblíbené knížky, tvořili jsme lapbooky. Šestáci si vytvořili záložky do knížek, sedmáci se učili vázat knihu z vlastnoručně vyrobeného papíru, osmáci navštívili knihkupectví a vyráběli vlastní papír. Byl to prima den a zakončení objednanou pizzou hodnotíme jedničkou s hvězdičkou!

Umění v nás...

A maluju...miluju..

Paní učitelka Monika B. připravila pro 6. A netradiční hodinu výtvarné výchovy - pozvala nás na vernisáž. Ve školním klubu ji zorganizovala pro naše spolužačky – Marušku, Terku a Elišku. Naše malířky nám během prohlídky svých výtvorů povyprávěly o svých obrázcích a o tom, jaké techniky tvoření mají nejraději. Popíjeli jsme – samozřejmě nealko džus☺, povídali si o umění a dozvěděli se o sobě zase něco víc...

Alča Kazdová

Autor článku

Učit se, učit se, učit se...

Letošní přijímačky byly podle mě i mých spolužáků dost obtížné, hlavně čeština. Dokonce i naše češtinářka konstatovala, že letos zařadili obtížné texty. A to se s námi za ty čtyři roky dost nadřela. Matematika asi nechtěla za češtinou zaostávat a taky nás potrápila - hlavně vitamíny a koláčky s dortíky... Ti, kteří dělali přijímačky, určitě pochopí ☺ Teď si můžeme oddychnout a netrpělivě čekat na výsledky, které bychom se měli do konce dubna dozvědět.

Držím všem palce, snad nám bude přát štěstí!

Joe Vázlerů

Autor článku

Exkurze na Letné

Osmé třídy se zúčastnily exkurze na Střední průmyslové školu v Děčíně. Od naší školy to máme kousek a většina z nás se samozřejmě nejvíc těšila, že se na tři hodiny nebudeme učit.

Školou nás provedl pan zástupce a poté jsme procházeli třídami, kde nás učitelé, ale i studenti seznamovali s tím, co všechno se na téhle škole můžeme naučit a využít v profesním životě.

Po pravdě zapojování elektrických obvodů nebo CNC stroj zaujaly spíš kluky... Pepča z 8. B byl ve svém živlu, ten už má o výběru školy jasno a my ostatní máme ještě čas...

Klára Antoňová

Autor článku

S.O.S.

V pátek 22. 4. proběhla v Jílovém další ze soutěží, na které naše škola nesměla chybět.

Prima deváťáci - Bertík, Viky, Kuba, Míša, Adam a Verča – si vyzkoušeli, jak by obstáli, kdyby museli někoho ošetřit nebo mu dokonce zachránit život. Na jednotlivých stanovištích je čekali figuranti, kteří předstírali zranění a různé zdravotní neduhy, se kterými si soutěžící museli poradit. Ve velké konkurenci několika družstev (i z řad profíků) si naši mladí záchranáři nevedli špatně, i když na vítězné pozice nedosáhli. Celou akci si ale užili, měli dobrou náladu a hlavně se naučili věci, které se jim někdy v budoucnu mohou hodit...

